

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2010. február 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2008. október 21. napján kihirdetett 5.B.1088/2007/21. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

I.r. vádlott terhére 1 rb hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetteként (Btk. 250.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. tétel) értékelt cselekményt 1 rb, a Btk. 250.§ (1) bekezdésében meghatározott vesztegetés büntettének minősíti.

II.r. vádlott terhére 1 rb, a Btk. 253.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdése szerint minősülő vesztegetés büntetteként értékelt cselekményt 1 rb, a Btk. 253.§ (1) bekezdésében meghatározott vesztegetés büntettének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított más bűncselekmények miatt I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 (kettő) évi börtönbüntetésre ítéli, melynek végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

II.r. vádlottat 150 (százötven) napi tétel pénzbüntetésre ítéli. Egy napi tétel összegét 600 (hatszáz) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott 90.000 (kilencvenezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 150 (százötven) napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

I.r. vádlottól elkobozni rendelt 2 (kettő) db autógumira vagyonelkobzást rendel el.

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlott 2.000 (kettőezer) Ft-ot, I.r. és II.r. vádlott egyetemlegesen 34.166 (harmincnégyezer-százhatvanhat) Ft-ot, I.r., II.r. és III.r. vádlott egyetemlegesen 19.200 (tizenkilencezer-kettőszáz) Ft-ot köteles megfizetni. Az eljárás során felmerült 11.108 (tizenegyezer-száznyolc) Ft az állam terhéen marad.

Egyebekben az ítéletábla az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.000 (háromezer) Ft költség merült fel, melynek megfizetésére III.r. vádlott köteles.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság előtt négy vádlott ellen folyt büntetőeljárás. A megyei bíróság ítélete IV.r. vádlottra nézve fellebbezés nélkül jogerőre emelkedett, nem tárgya a másodfokú eljárásnak, melyben I.r., II.r. és III.r. vádlott érintett.

A Veszprém Megyei Bíróság 5.B.1088/2007/21. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat 2 rb hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében (Btk.250.§ (1), (3) bekezdés I. fordulat), 1 rb hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk.275.§ (1) bekezdés a./ pont), 1 rb hivatali visszaélés büntetében (Btk.225.§), 1 rb jogellenes fogvatartás büntetében (Btk.228.§ (1) bekezdés);

II.r. vádlottat 1 rb vesztegetés büntetében (Btk.253.§ (1), (2) bekezdés);

III.r. vádlottat 1 rb hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, mint bűnsegéd (Btk.275.§ (1) bekezdés a./ pont).

Ezért az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönre, 3 év közügyektől eltiltásra, a II.r. vádlottat 8 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre és 80.000 Ft pénzmellékbüntetésre, III.r. vádlottat 100.000 Ft pénzbüntetésre (100 napi tétel; egy napi tétel összege 1.000 Ft) ítélte.

Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve pénzmellékbüntetés átváltoztatásáról meg nem fizetése esetére, az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, elkobzásról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet I.r. vádlott tekintetében felmentő, illetve megszüntető rendelkezést is tartalmaz. I.r. vádlottat az elsőfokú bíróság 1 rb bántalmazás hivatalos eljárásban vétsége és 1 rb könnyű testi sértés vétsége vádja alól felmentette, illetve az I.r. vádlottal szemben 1 rb lőszerezéssel való visszaélés büntetése vonatkozásában a büntetőeljárást megszüntette.

Az ítélet ellen az I.r. és III.r. vádlottak, valamint védőik elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan téves jogi minősítés miatt, enyhítés érdekében fellebbezést jelentettek be. Az ügyész tudomásul vette a döntést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.330/2008/1-I. számú átiratában a tényállás, a jogi indokolás és a büntetéskiszabási tényezők kiegészítését, pontosítását, érdemben az I.r. és II.r. vádlott 2. tényállásban írt cselekményeinek eltérő minősítését, vagyoneklobzás elrendelését, továbbá a bűnügyi költségről szóló ítéleti rendelkezés korrigálását indítványozta.

Az I.r. vádlott védője fellebbezését írásban részletesen indokolta. Az 1. tényállás kapcsán kiemelte, hogy I.r.vádlott nem valósította meg a jogellenes fogvatartás büntettét. A szabálysértést elkövető **tanú 1** előállításakor jogszerű és szakszerű volt a vádlott intézkedése. A 2. tényálláshoz azt fűzte, hogy az internetes gépjárműkeresőben mindenki számára hozzáférhető a forgalmi rendszám alapján adott gépjárműről tájékoztató jellegű adat, míg ha a vesztegetés büntette meg is állapítható ebben az esetben, akkor a gumiabroncsok csekély értékét figyelembe véve a cselekmény társadalomra veszélyessége nem olyan mérvű, amely szabadságvesztés büntetés kiszabását indokolja. A 3. tényállásban az RK-lap és a települési napló nem minősül közokiratnak, továbbá álláspontja szerint a telefonlehallgatás, mint különleges eszköz alkalmazását és büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását a titkos adatszerzésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem tették lehetővé, ezért e tekintetben a hanganyagnak, mint törvénysértő bizonyítéknak a kirekesztése, és a vádlott felmentése indokolt. A 4. tényállásban írt cselekménynek szintén csekély a társadalomra veszélyessége.

Az ítéletábra nyilvános ülésén a III.r. vádlott kivételével az érintettek megjelentek és fellebbezéseiket az alábbiak szerint tartották fenn:

Az I.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényből tényre téves következtetéseket vont le, ezért a tényállás megalapozatlan, emiatt az ítélet hatályon kívül helyezését és a megyei bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a telefonlehallgatás eredményének felhasználása törvénysértően történt, mert a cselekmény büntetési tételére figyelemmel nem lett volna mód ilyen eszköz igénybevételére. Másodlagosan fenntartotta a részben felmentésre, valamint a büntetés enyhítésére vonatkozó kérelmét.

A II.r. vádlott védője kitért arra, hogy a bíróság törvénytelenül beszerzett bizonyítékra alapította a tényállást, viszont nem indokolta meg, hogy a védenca vallomását alátámasztó bizonyítékokat, tanúvallomásokat miért nem fogadta el. Életszerűtlen, hogy két gumiabroncs volt a vesztegetés tárgya. Ezután az időmúlást hangsúlyozva enyhítést kért másodlagosan.

III.r. vádlott védője szintén aggályosnak nevezte a lehallgatási jegyzőkönyveket, és fenntartotta az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését az időmúlásra tekintettel.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő indítványát. Azt emelte ki, hogy a hivatalos személy által hivatali eljárásban elkövetett bűncselekmények miatt a törvény különös szigorát kell alkalmazni.

Az ítélőtábla a Be. 348.§ (1), (2) bekezdés, 349.§ (1) bekezdése szerinti részleges felülbírálat során - a II.r. vádlott vonatkozásában hozott felmentő rendelkezés elsőfokon jogerőre emelkedett, illetőleg a IV.r. vádlott a felülbírálatban nem érintett - az enyhítésre irányuló fellebbezéseket alaposnak találta, továbbá osztotta a fellebbviteli főügyészség észrevételeit.

A megyei bíróság az eljárási szabályokat megtartva megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ítélőtábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú felülbírálatának, és a bizonyítás felvételével összefüggésben lévő aggályokat sem tapasztalt. Az elsőfokú bíróság tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megállapításához szükséges volt. A feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta. Foglalkozott azokkal az adatokkal, körülményekkel, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésében lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesek. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy a vádlottak tagadásával szemben mire alapozta a tényállást. Gondolatmenete logikus, érvei meggyőzőek, azokkal az ítélőtábla minden vonatkozásban egyetértett. Ekként a bizonyítékok mérlegelésén nyugvó, megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható. Az ítélőtábla megállapította, hogy a lehallgatási jegyzőkönyvek törvényes bizonyítási eszközként az eljárásban felhasználhatóak, mert az ügyben folytatott titkos információgyűjtés, és az eredményének értékelése megfelel a vonatkozó eljárási törvény rendelkezéseinek.

Mindezek alapján a védői érvelések nem foghattak helyt a megyei bíróság által megállapított tényállás ellenében, a megalapozatlanságra hivatkozás nem elfogadható, a tényállás módosítására, a vádlottak felmentésére nem kerülhetett sor.

Az ítélőtábla a rendelkezésre álló iratok alapján a történeti tényállást a fellebbviteli főügyészség észrevételét osztva az alábbiak szerint pontosítja, illetve egészíti ki:

II.r. vádlott előéletében utolsóként írt büntetése 2005. április 1-én emelkedett jogerőre, a felfüggesztett szabadságvesztés mellett 60.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte a Veszprémi Városi Bíróság.

Tanú 1-et a Balatonfüredi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 331/2007. számú szabálysértési határozatában a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése, valamint jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértések miatt 40.000 Ft pénzbírsággal sújtotta. A határozatot a Veszprémi Városi Bíróság 2008. február 20. napján jogerős 14.Szk.2177/2007/9. számú végzésével hatályában fenntartotta.

Az 1. tényállásban felhívott Rendőrségről szóló törvény száma helyesen 1994. évi XXXIV. törvény, a 2. tényállásban 21 óra 24 perckor lépett be I.r. vádlott az Országos Járműnyilvántartó Rendszerbe. A 3. tényállásban írt cselekmény kapcsán pedig III.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy I.r. vádlott az ő nevét és az adatait egy gyorshajítás miatti figyelmeztetésről szóló rendőrségi igazolólap kiállításához használja fel.

Fentiek szerint pontosított tényállás már teljes mértékben megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

Az elsőfokú bíróság törvényesen következtetett a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az I.r., II.r. és III.r. vádlottak bűnösségére, viszont a minősítést illetően (2. tényállás) tévedett, ahogy azt a fellebbviteli főügyészség jelezte.

A 2. tényállásban írt cselekmények helyes minősítése és megnevezése az I.r. vádlott vonatkozásában 1 rb, a Btk. 250.§ (1) bekezdésében meghatározott vesztegetés büntette, a II.r. vádlott vonatkozásában 1 rb, a Btk. 253.§ (1) bekezdésében meghatározott vesztegetés büntette.

A tényállásból és az ahhoz fűzött indokolásból kitűnik, hogy az I.r. vádlott miután lekérte egy gépjármű adatait szívésségből, azután kért és kapott két autógumit II.r. vádlottól a hivatali ténykedése után, de arra tekintettel. Ennek megfelelően kellett - enyhébben, és nem a minősített eset szerint - minősítenie az ítéletáblának kettejük cselekményét.

I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a cselekmények részben eltérő minősítése miatt új büntetés kiszabása vált szükségessé.

A megyei bíróság a büntetéskiszabási tényezőket feltárta. Az I.r. vádlott rendőr foglalkozása nem hat súlyosítólag, hiszen hivatalos személy követheti el adott cselekményeket.

A másodfokú bíróság mérlegelte az enyhítő és súlyosító körülményeket, majd arra az álláspontra jutott, hogy az I.r. és II.r. vádlottal szemben eltúlzott büntetéseket alkalmazott a megyei bíróság.

Tény, hogy jogellenesen fogvatartotta **tanú 1-et** 2 órán át az I.r. vádlott, ezzel túllépte a jogszerű és szakszerű rendőri intézkedés kereteit. Azonban a sértetti magatartást

sem lehet figyelmen kívül hagyni, amelyek a szabálysértési törvénybe ütközőek. Ez azonban az I.r. vádlott terhére megállapított további törvénybe ütköző cselekményekkel együtt sem olyan tárgyi súlyúak, amelyek miatt az I.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést kellene kiszabni. Erre tekintettel az ítélőtábla a szabadságvesztés tartamát 2 évre mérsékelte, a végrehajtását pedig 3 év próbaidőre felfüggesztette a Btk. 89.§ (2), (3) bekezdése alapján, mellőzve a közügyektől eltiltást. Ez a joghátrány szükséges és elégséges a büntetési célok kifejezésére I.r. vádlott vonatkozásában.

II.r. vádlott egy cselekményben érintett, amellyel főbüntetésként nem a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés, hanem a pénzbüntetés áll arányban. Ezért a Btk. 51.§, 52.§-a szerint az ítélőtábla vele szemben ezt a büntetési nemet alkalmazta a cselekmény tárgyi súlyához és a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz mérten.

III.r. vádlottal tekintetében alkalmazott pénzbüntetés helytálló, megfelel a belső arányosság követelményének is.

Fenti szankciók alkalmasak mindhárom vádlott kapcsán az egyéni és általános megelőzés kifejezésre juttatására, és kellő visszatartó erőt jelentenek.

Az ítélet járulékos rendelkezéseit illetően a 2 db autógumira tévesen alkalmazott elkobzást az elsőfokú bíróság, mivel azok adott vagyoni előny tárgyai voltak, ezért vagyonelkobzás alá esnek a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés e./ pontja alapján.

A bűnügyi költség számításában is tévedéseket talált az ítélőtábla, ami korrigálásra szorult a szerint, hogy az I.r. vádlott külön, illetve megnevezett társaival együtt mely összeg megfizetésére köteles, továbbá mely összeg marad az állam terhén a Be. 338.§ (1), (3) bekezdés, 339.§ (1) bekezdése értelmében. A fennmaradó, költségjegyzékben feljegyzett további 114.770 Ft költségről a nyomozás során elkülönített büntetőügyben kell majd határozni.

Fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában a Be. 372.§ (1) bekezdése szerint részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban III.r. vádlott kirendelt védőjének díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

G y ő r , 2010. február 9. napján

Dr.Nagy Zoltán sk..Csák Csilla sk.

.Miklós Mária sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Veszprém Megyei Bíróság 2008. október 21. napján kelt 5.B.1088/2007/21. számú ítélete meg nem változtatott részében I.r., II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában 2010. február 9. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

G y ő r , 2010. február 9. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: